

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la restituirea recursului declarat de Nina Zagareanu și respingerea recursului declarat de către Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Spancec împotriva lui Nicolae Spancec, Ivan Spancec, David Spancioc, Eudochiei Pîslari, Ninei Zagareanu, Aculinei Vozaș și Nicolai Spancioc, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat și Primăria s. Vășieni, r-nul Telenești privind anularea certificatelor de moștenitor legal, anularea contractului de donație, constatarea acceptării succesiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, revendicarea bunurilor din posesie străină și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord

(Dosarul nr. 2r-56/26

NR. PIGD 2-19127802-01-2r-12022026)

Omisiunea depunerii în termenul prevăzut la art.425 din Codul de procedură civilă a recursului. Cererea de apel restituită în conformitate cu art. 116, 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece apelul a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (S. Lazari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (R. Holban, S. Ghercavii, M. Sajin)

01 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de către Nina Zagareanu și de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 august 2019 Eugenia Spancec, în interesele copiilor minori Nina Spancec și Vadim Spancec, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Spancec, Ivan Spancec, David Spancioc, Eudochiei Pîslari și Ninei Zagareanu, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat, Primăria s. Văsieni r-nul Telenești, solicitând constatarea faptului acceptării succesiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii cu 6 luni, revendicarea dreptului ei de posesie și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. La 02 iulie 2021, Eugenia Spancec, acționând în interesele copiilor minori Nina Spancec și Vadim Spancec, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, îndreptată împotriva lui Nicolai Spancioc, Ivan Spancec, David Spancioc, Eudochia Pîslari, Nina Zagareanu, Aculina Vozaș și Nicolae Spancec (a.n. *****), intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat și Primăria s. Văsieni, r-nul Telenești, solicitând anularea certificatelor de moștenitor legal, anularea contractului de donație, constatarea acceptării succesiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, revendicarea bunurilor din posesie străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

3. Prin hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Spancec (f.d.104-105, Vol.II).

4. La 31 ianuarie 2022, Eugenia Spancec, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea respingerii pretențiilor înaintate cu emiterea unei noi decizii în această parte privind admiterea acestora (f.d.118-120, Vol.II).

5. Prin hotărârea suplimentară din 05 aprilie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a respins cerința reclamantei Eugeniei Spancec privind compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.129, Vol.II).

6. Prin încheierea din 06 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins solicitarea avocatului Sergiu Cotruța, în interesele apelantei Eugeniei Spancec, privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea

cererii de apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Eugenia Spancec, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța.

S-a comunicat apelantei, prin intermediul reprezentantului, că necesită să prezinte în cancelaria Curții de Apel Chișinău, cererea de apel motivată cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și dovada de plată a taxei de stat în sumă de 225 de lei, în termen de 10 zile de la recepționarea încheierii. În caz contrar, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită conform art. 369 alin. (1) din Codul de procedură civilă de un complet din 3 judecători, fără citarea participanților la proces (f.d.136-139, Vol.II).

7.Prin încheierea din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, s-a restituit apelul declarat de Eugenia Spancec, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central (f.d.146-148, Vol.II).

8.La 19 august 2025, Eudochia Pîslari, reprezentată de avocatul Alexandr Russu a depus apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a hotărârii suplimentare cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, sau emiterea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată, sau de scoatere a acesteia de pe rol în temeiul art.267 lit.b), c) din Codul de procedură civilă (f.d.170-183, Vol.II).

9.Prin încheierea din 02 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de Eudochia Pîslari, reprezentată de avocatul Alexandr Russu.

S-a restituit ca fiind tardivă cererea de apel declarată la 19 august 2025 de Eudochia Pîslari, reprezentată de avocatul Alexandr Russu împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 și hotărârii suplimentare din 05 aprilie 2022 ale Judecătoriei Orhei, sediul Central (f.d.186-191, Vol.II).

10.La 17 octombrie 2025, Eudochia Pîslari a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 02 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei în instanța de apel întru soluționarea cererii privind repunerea în termen a cererii sale de apel (f.d.195-210, Vol.II).

11.La 20 octombrie 2025, Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc au depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de apel, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată, sau remiterea cauzei spre rejudecare în instanța ierarhic inferioară (f.d.242-249, Vol.II).

12.La 22 octombrie 2025, Nina Zagareanu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de apel, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată, sau remiterea cauzei spre rejudecare în instanța ierarhic inferioară (f.d.238-241, Vol.II).

13.Prin decizia din 03 decembrie 2025 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de Eudochia Pîslari și s-a menținut încheierea din 02 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord (f.d.226-235, Vol. II).

14.Prin încheierea din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord s-a respins cererea de repunere în termen pentru declararea apelului depus de Nina Zagareanu, precum și cererea de apel declarată de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc.

S-au restituit ca tardive cererile de apel declarate de Nina Zagareanu și de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central (f.d.3-7, Vol.III).

15.La 21 ianuarie 2026, Nina Zagareanu a depus recurs împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea acesteia, admiterea cererii privind repunerea în termenul de apel a cererii sale, precum și a lui Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central sau remiterea cauzei în instanța de apel spre soluționarea problemei soluționate prin încheierea casată (f.d.13-14, Vol.III).

16.La 21 ianuarie 2026, Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc au depus recurs împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea acesteia, admiterea cererii privind repunerea în termenul de apel a cererii sale, precum și a lui Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central sau remiterea cauzei în instanța de apel spre soluționarea problemei soluționate prin încheierea casată (f.d.13-14, Vol.III).

17.În susținerea cererilor de recurs, recurenții Nina Zagareanu, Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc au susținut că încheierea din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord este neîntemeiată și contravine dreptului lor de acces la justiție și la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, precum și dreptului la exercitarea căilor de atac prevăzut de art. 119 din Constituție și art. 15 din Codul de procedură civilă, întrucât cauza a fost examinată în lipsa lor, fără citare legală și fără comunicarea actelor de procedură.

18.Aceștia au invocat încălcarea dispozițiilor art. 100, 102 și 105 din Codul de procedură civilă, arătând că nu există dovada comunicării citațiilor, semnăturile din avizele de recepție nu le aparțin, iar numele lor au fost indicate eronat, ceea ce exclude o citare efectivă.

19. Totodată, au susținut aplicarea nelegală a citării publice, contrar art. 108 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care adresa lor era cunoscută, instanța ierarh inferioară neîntreprinzând măsuri reale de citare.

20. Recurenții au mai arătat că nu le-au fost comunicate cererea de chemare în judecată, cererea concretizată și hotărârea primei instanțe, astfel încât nu au putut exercita în termen dreptul la apel, ceea ce constituie motiv întemeiat de repunere în termen potrivit art. 116 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În opinia lor, instanța de apel a ignorat probele și circumstanțele invocate și a adoptat o abordare formalistă, contrară practicii Curții Supreme de Justiție, inclusiv deciziilor în cauzele nr. 2r-334/25 și nr. 2rc-46/25, precum și jurisprudenței CEDO, potrivit căreia lipsa comunicării efective a actelor nu poate restrânge dreptul la exercitarea căilor de atac.

21. De asemenea, au invocat art. 388 din Codul de procedură civilă, susținând că examinarea cauzei în lipsa unei părți nelegal citate constituie temei de casare, independent de alte argumente.

22. La 12 februarie 2026, în adresa Eugeniei Spancec, Serviciului Fiscal de Stat, Primăriei s. Văsieni, r-nul Telenești, Eudochiei Pîslari, Aculinei Vozan și a lui Nicolae Spancec, au fost expediate copiile cererilor de recurs depuse de Nina Zagareanu și de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc.

23. Până la data stabilită pentru examinarea cererilor de recurs depuse de de Nina Zagareanu și de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc, intimații nu au depus referințe în care să-și expună opinia asupra argumentelor invocate de recurenți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 10 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(2) Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.”

25. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

26. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

27. Art.100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

28. Art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă:

„(4¹) Participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.”

29. Art.105 alin.(1), (6) din Codul de procedură civilă:

„(1) Citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

(6) Dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmîneze citația sau înștiințarea o va înmîna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmîneze destinatarului cît mai curînd posibil.”

30. Art.106 alin.(1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmîneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești.

(2) Persoana care refuză să primească citația sau înștiințarea se consideră înștiințată despre locul, data și ora ședinței de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanță nu împiedică judecarea cauzei sau efectuarea actului procedural.”

31. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

32. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

33. Art. 112 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(3) Actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit până la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

(4) Dacă actul de procedură trebuie efectuat nemijlocit în instanța judecătorească ori în o altă organizație, termenul se consideră expirat la ora care încheie programul lor sau la care încetează operațiunile respective.”

34. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

35. Art.116 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

36. Art.362 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

37. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen;”

38. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

39. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

40. Art.426¹ alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă:

a) cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen;”

41. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

29. Art.428 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.”

30. Art.22 alin. (1), (3), (4) lit.a)-d) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

(3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

(4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar:

a) când este predată destinatarului;

b) când este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică;

c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau

d) când este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întârziere.

(5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin.(4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.”

MOTIVAREA INSTANȚE

31. Referitor la cererea de recurs depusă de Nina Zagareanu împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție notează următoarele:

32. Coroborând dispozițiile art. 425, art. 426 alin. (3), art. 426¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, și reisind din materialele cauzei și temeiurile invocate în susținerea recursului, Completul de

judecată al Curții Supreme de Justiție conchide restituirea recursului înaintat de Nina Zagareanu pentru următoarele considerente.

33. Așadar, învederând prevederile art. 110, art. 112 alin. (3) și art. 113 din Codul de procedură civilă și analizând materialele cauzei, instanța de recurs constată că, recursul declarat de Nina Zagareanu la 21 ianuarie 2026 împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, este depus peste termenul legal prevăzut la art.425 din Codul de procedură civilă.

34. Aici, cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea Tricard, ibidem, parag. 29, Nicolae Popa vs România, 9 decembrie 2014, parag. 16, Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

35. Materialele cauzei atestă că, la 31 decembrie 2025, Curtea de Apel Nord a expediat încheierea din 24 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail a Ninei Zagareanu, indicată de aceasta în cererea de apel, fapt confirmat prin extrasul din corespondența electronică anexat la dosar (f.d.8, Vol.III).

37. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, termenul de atac al încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord a început să curgă din data de 01 ianuarie 2026 și a expirat la 15 ianuarie 2026.

38. Astfel, Nina Zagareanu nu a îndeplinit condițiile impuse de legiuitor și nu a declarat recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs fiind depusă la data de 21 ianuarie 2026, mult prea târziu.

39. Deși recursul a fost depus cu încălcarea termenului legal instituit de legiuitor, Nina Zagareanu nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului în temeiul și condițiile prevăzute la art. 116 din Codul de procedură civilă.

40. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, în condițiile speței nu sunt aplicabile dispozițiile art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, or, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit doar în cazul când persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea sa de a exercita acest act de procedură în interiorul termenului legal.

41. Instanța de recurs reliefează că, participanții în proces, având cunoștința de dispozițiile legale și de actele de dispoziție emise de instanțele judecătorești, urmează să se conformeze acestora și să facă uz de drepturile lor procedurale cu diligență.

42. Totodată, instanța de recurs relevă prevederile art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform cărora participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

43. Buna-credință prezumă inclusiv că, partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recurenta nu a dat dovadă de diligență în realizarea drepturilor sale.

45. Iar, admiterea spre examinare a unui recurs după expirarea termenului stabilit de lege, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 CEDO, ceea ce este inadmisibil.

46. În acest sens, instanța de recurs reține și practica CtEDO, potrivit căreia reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea Tricard, ibidem, parag. 29, Nicolae Popa vs România, 09 decembrie 2014, parag. 16, Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

47. Din considerentele menționate și având în vedere că Nina Zagareanu a declarat recursul peste termenul legal instituit de legiuitor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide restituirea recursului declarat, circumstanță ce împiedică examinarea acestuia în fond, or, în caz contrar s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CtEDO.

48. În continuare, în privința recursului depus de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva încheierii din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, instanța de recurs reține următoarele.

49. Astfel, referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc s-au conformat dispozițiilor art.425 al Codului de procedură civilă, și au declarat în termen recursul la 21 ianuarie 2026, în condițiile în care copia încheierii contestate din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, au recepționat-o prin intermediul oficiului poștal, la 12 și 13 ianuarie 2026, fapt confirmat prin avizele de recepție, anexate la materialele cauzei (f.d.10-12, Vol.III).

50. De altfel, coroborând dispozițiile art. 427 lit. a), art. 110, 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (3) și (4), art.113, art. 116 alin.(1)-(4), art. 362 alin.(1) și (3), art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă cu probele administrate la dosar, instanța de recurs consideră justă soluția

Curții de Apel Nord privind respingerea cererii de repunere în termen cu restituirea apelului declarat de Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și apreciază ca neîntemeiate argumentele recurenților invocate în susținerea poziției lor cu privire la ilegalitatea actului judecătoresc contestat.

51. Aceasta deoarece, prin prisma prevederilor art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat la 30 decembrie 2021 (f.d.104-105, Vol.III).

52. Iar, cererea de apel depusă de către Ivan Spancec, Nicolai Spancioc și David Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost înregistrată la 22 octombrie 2025 (f.d.242-249, Vol.II).

53. Respectiv, având în vedere dispozițiile art. 110, 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (3) și (4), art.113, în speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 31 decembrie 2021, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 31 ianuarie 2022, aceasta fiind ultima zi de declarare a apelului. Cu toate acestea, contrar prevederilor art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, apelul a fost declarat abia la 20 octombrie 2025, fapt ce denotă încălcarea termenului legal în interiorul căruia apelanții puteau să-și exercite dreptul de a contesta hotărârea instanței de fond.

54. În context, la alegația recurenților precum că, contrar art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a fost pronunțată în lipsa lor, ei nefiind citați legal și nu le-a fost comunicată, instanța de recurs, reieșind din materialele cauzei și coroborând dispozițiile art.102 alin.(4¹), art.105 alin.(1), (6), art. 106 alin.(1), (2), art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, constată că prima instanță a respectat prevederile legale, a citat legal părțile dosarului, a pronunțat și expediat participanților la proces, copia hotărârii din 30 decembrie 2021, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, fapt confirmat prin citațiile expediate, scrisoarea de expediere a actului judecătoresc și avizele de recepție, anexate la dosar (f.d.47, 49; 57, 65-68; 87, 92; 107, 109-112, Vol.II).

55. În continuarea celor constatate, instanța de recurs respinge argumentul recurenților potrivit căruia citațiile și actele de dispoziție ar fi fost expediate unor persoane distincte, indicate ca Nicolae Spancec, David Spancioc și Ivan Spancec, în condițiile în care aceștia s-ar numi, în realitate, Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc. Or, din materialele dosarului rezultă că, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, citațiile privind ședințele de judecată și actele de dispoziție judecătorești au fost expediate la adresa din s. *****, r-nul *****. Deși corespondența a fost adresată nominal lui Nicolae Spancec, David Spancioc și Ivan Spancec, recurenții Ivan Spancec, David

Spancioc și Nicolai Spancioc au confirmat în mod expres, prin cererea de apel, că au recepționat, la 10 octombrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, copia încheierii din 02 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, ceea ce denotă că aceștia au fost destinatarii efectivi ai corespondenței, indiferent de modul de indicare a numelui pe plic. În aceste condiții, instanța de recurs reține că semnăturile aplicate pe avizele de recepție anexate la dosar aparțin fie recurenților menționați, fie membrilor familiilor acestora, care au recepționat corespondența, astfel încât susținerea privind neautenticitatea semnăturilor este neîntemeiată.

56. Din considerentele expuse, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiată și respinge solicitarea recurenților privind dispunerea efectuării unei expertize grafoscopice a semnăturilor aplicate pe avizele de recepție, în vederea stabilirii autenticității acestora și a identificării persoanei care a semnat avizele poștale.

57. Prin urmare, susținerile recurenților potrivit cărora nu au avut cunoștință despre examinarea cauzei, inclusiv despre hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, pe motiv că aceasta nu le-ar fi fost comunicată legal la domiciliu, nu pot fi reținute, în condițiile în care s-a constatat că corespondența instanțelor ierarhic inferioare a fost expediată la adresa lor de domiciliu și recepționată de aceștia, personal sau prin intermediul membrilor familiei, inclusiv actele de procedură relevante. Or, corespondența expediată pe numele lui Nicolae Spancec, David Spancioc și Ivan Spancec îi viza, în realitate, pe recurenții Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc, ceea ce confirmă informarea efectivă a acestora despre desfășurarea procesului și actele judecătorești emise.

58. În aceeași ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință persoanei despre emiterea hotărârii judecătorești, iar Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc, fiind părți interesate în soluționarea prezentei cauze, urmau să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță și anume, să se intereseze de soarta dosarului la intervale rezonabile de timp și să depună apelul în termenul stabilit de lege.

59. Astfel, faptul că hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central a fost pronunțată în lipsa lui Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc, nu poate fi considerat un temei justificativ de repunere în termen a apelului. Or, după cum a constatat și instanța de apel, Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc au cunoscut despre existența prezentului litigiu, fiind citați legal inclusiv pentru ședința fixată la 06 noiembrie 2019, ora 11:00 (f.d.96, 98, 100 Vol. I).

60. Mai mult, potrivit mențiunii aplicate pe adevărîța factorului poștal, Nicolai Spancioc a refuzat să recepționeze scrisoarea expediată de Judecătoria Orhei, sediul Central, care conținea citațiile privind ședințele de judecată stabilite pentru 31 martie și 05 aprilie 2021 (f.d. 66, 62, vol. II), iar în temeiul art. 106 alin. (1)–(2) din Codul de procedură civilă, refuzul de

primire a citației are efectul înștiințării legale a destinatarului despre locul, data și ora ședinței de judecată, precum și că neprezentarea acestuia nu împiedică judecarea cauzei.

61. Respectiv, Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc urmau să manifeste diligența necesară și să se intereseze la un interval rezonabil de timp despre soarta dosarului, care se afla pe rolul instanței, hotărârea pronunțată și să-și exercite dreptul de a contesta actul judecătoresc de dispoziție în interiorul perioadei termenului de atac de la 31 decembrie 2021 până la 31 ianuarie 2022.

62. Așadar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că omiterea termenului legal de contestare a hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, se datorează în exclusivitate inacțiunilor lui Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc, care urmau să depună diligență necesară pentru a-și asigura drepturile de acces la instanță, fapt însă ignorat de aceștia.

63. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel corect și legal a respins cererea de repunere în termenul de apel și a restituit apelul declarat de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc.

64. Din considerenetele enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul recurenților precum că Curtea de Apel Nord verificând temeinicia cererii de repunere în termen a apelului, a dat o apreciere vădit nerezonabilă argumentelor lor din cererea de apel, adoptând astfel o încheiere arbitrară, cu încălcarea normelor de drept procedural, precum și examinarea superficială și evazivă a cererii de repunere în termen.

65. Respectiv, instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind respingerea cererii de repunere în termen cu restituirea apelului declarat de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, în rezultatul depunerii apelului în afara termenului legal, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

66. Or, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

67. În context, instanța de recurs amintește că art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

Curtea a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

68. Subsidiar, instanța de recurs notează că constatările indicate în actele judecătorești al Curții Supreme de Justiție, deciziile nr. 2r-334/25 și nr. 2rc-46/25, invocate de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc cu titlu de practică judiciară, sunt distincte de prezentul litigiu, în partea circumstanțelor, temeiurilor de fapt și de drept aplicabile, respectiv nu pot fi reținute drept cauze similare în scopul emiterii unei soluții identice.

69. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că eventualitatea unor divergențe de jurisprudență este inerentă în mod normal oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență teritorială. Astfel de divergențe pot apărea și în cadrul aceleiași instanțe, iar acest lucru nu se poate considera în sine contrar Convenției (Santos Pinto v. Portugalia, din 20 mai 2008, pct. 41; și Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România (MC), pct. 116 (b)).

70. La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

71. Pornind de la cele menționate supra, precum și prin prisma dispozițiilor art. 116 alin. (1) și (3), art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) și art. 10 alin. (3) din Codul de procedură civilă, coroborate cu probele administrate la dosar, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel referitoare la faptul că apelanții au depus apelul în afara termenului legal și nu sunt temeiuri de a fi repuși în termenul de apel. Prin urmare, corect a respins cererea de repunere în termen și a restituit apelul declarat de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

72. În cauzele Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008 și Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

73. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de apel este legală, iar argumentele invocate de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc sunt nefondate și neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată, care face obiectul prezentului recurs.

74. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 424 alin. (2), art. 426¹ alin.(1) lit.a), art.427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Restituie recursul declarat de Nina Zagareanu.

Respinge recursul declarat de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc.

Menține încheierea din 24 decembrie 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Spancec împotriva lui Nicolae Spancec, Ivan Spancec, David Spancioc, Eudochiei Pislari, Ninei Zagareanu, Aculinei Vozaș și Nicolae Spancec, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat și Primăria s. Văsieni, r-nul Telenești privind anularea certificatelor de moștenitor legal, anularea contractului de donație, constatarea acceptării succesiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, revendicarea bunurilor din posesie străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia în partea restituirii recursului declarat de Nina Zagareanu nu se supune niciunei căi de atac, iar în partea respingerii recursului înaintat de Ivan Spancec, David Spancioc și Nicolai Spancioc este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu